

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 353

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 mai 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI		
39.	— Hotărâre cu privire la Documentul comun de consultare al Comisiei Europene și al Înaltului Reprezentant al UE pentru afaceri externe și politică de securitate — <i>Către o nouă politică europeană de vecinătate</i> — JOIN (2015) 6 final	2–5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 47 din 17 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 83 alin. (3) din Codul de procedură civilă	5–6
REPUBLICĂRI		
	Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor....	7–15

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRĂRE****cu privire la Documentul comun de consultare al Comisiei Europene și al Înalțului Reprezentant al UE pentru afaceri externe și politică de securitate — *Către o nouă politică europeană de vecinătate* — JOIN (2015) 6 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și Protocolului (nr. 1) anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

având în vedere Raportul comun al Comisiei pentru afaceri europene și al Comisiei pentru politică externă nr. 204 din 15 mai 2015, respectiv nr. XXIV — 54 din 15 mai 2015,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Senatul salută consultarea amplă „Către o nouă politică europeană de vecinătate” propusă de Comisia Europeană și de Înalțul Reprezentant al Uniunii Europene pentru Afaceri Externe și Politică de Securitate; salută evaluarea asupra politicii de vecinătate pe care comisarul Johannes Hahn o realizează, consideră că o nouă abordare este mai mult decât necesară evaluând experiențele din ultimii 12 ani și exprimă încrederea în rezultatele concrete și mai pragmatice ale acestei consultări și în etapele care urmează.

(2) Susține abordarea strategică a PEV, noua politică va trebui să depășească cadrul conceptual, stabilind obiective concrete. Din aceeași perspectivă strategică, Senatul României a susținut ratificarea acordurilor de asociere ale Georgiei, Republicii Moldova și Ucrainei, Parlamentul României fiind primul dintre parlamentele statelor membre care a finalizat procesul de ratificare.

(3) Felicită aceste țări pentru eforturile intense depuse și încurajează parcursul lor european mai departe, pe baza progreselor înregistrate de fiecare, către deschiderea negocierilor de aderare la Uniunea Europeană. Totodată, încurajează eforturile Georgiei, Republicii Moldova și Ucrainei în realizarea reformelor și consolidarea statului de drept care să le permită, pe baza evoluțiilor proprii, calea spre integrarea în Uniunea Europeană.

(4) Remarcă reformele extrem de profunde, extrem de ambițioase cerute Republicii Moldova, Ucrainei și Georgiei prin acordurile de asociere, chiar din această etapă de asociere, fără ca aceste țări să aibă măcar statutul de țări candidate. Remarcă faptul că, anterior, unele dintre aceste reforme au fost făcute de actuale state central-europene când erau deja state candidate în procesul de negociere. Însă statele membre au cerut reforme intense țărilor din vecinătatea estică, înainte chiar de fi candidate la aderare sau, mai mult, chiar înainte de a fi parteneri asociați. Semnalează riscul aplicării unui dublu standard, astfel încât este corect ca pe măsura unor standarde ridicate ale cererii impuse celor trei state să se formuleze o ofertă corespunzătoare. Este necesar ca statele membre și Uniunea Europeană să adopte o atitudine corespunzătoare, de a oferi perspectiva parcursului european; dacă îndeplinesc criteriile, acele țări care au vocație europeană să poată adera, fiind necesare instrumente clare care să le susțină și să le apropie cât mai mult de cauza aderării la UE.

(5) Observă, cu o amplă asumare la nivel parlamentar, că obiectivele strategice ale PEV nu au fost atinse integral, că trebuie reconfigurată după un ciclu de 12 ani de la momentul lansării politicii de vecinătate. În baza multiplelor evoluții care au avut loc, „astăzi” înseamnă, în multe cazuri, mai puțină stabilitate

la frontierele Uniunii Europene, înseamnă, pe de altă parte, pentru unii dintre vecini, reformă, progres, înseamnă acorduri de asociere, fără însă ca aceste acorduri, din păcate, să aibă ca destinație finală integrarea în Uniunea Europeană, fiind nevoie de un pas înainte către perspectiva europeană; înseamnă totodată, în anumite situații, instabilitate și riscuri de securitate. Mediul la granițele de sud și de est s-a schimbat și, ținând cont de interese distincte, pentru că acum sunt interese distincte, este necesară această reconfigurare între vecinătatea sudică și vecinătatea estică.

Reconfigurarea politicii de vecinătate, cu precădere pe dimensiunea estică, este și trebuie considerată o prioritate de vârf nu numai de România, ci de toate statele membre și Uniunea Europeană. Mai mult ca oricând, unitatea la nivelul Uniunii Europene este în acest moment esențială.

Reamintim că, prin politica de vecinătate, UE oferă o parte din beneficiile pe care le are la dispoziția statelor membre, consolidând astfel stabilitatea, securitatea și bunăstarea în regiune.

Deși politica de vecinătate este diferită de politica de extindere, dincolo de nuanțele pesimiste ale unor state membre sau doar de celea conceptuale, reverberațiile integrării europene rămân clare și pozitive, acele țări PEV care îndeplinesc criteriile și condiționalitățile stabilite de articolul 49 TUE pot aplica pentru a deveni state membre. UE și-a reconfirmat întotdeauna valorile fundamentale și trebuie evitate standardele duble. Acele țări care fac progrese în implementarea reformelor și urmăresc perspectiva europeană trebuie să primească sprijin substanțial, cu destinația finală a aderării la UE.

PEV ar trebui să fie păstrată? Ar trebui ca atât estul, cât și sudul să fie cuprinse în continuare într-un cadru unic.

Susținem cu fermitate stabilirea unui cadru unic pentru politica europeană de vecinătate, cu o abordare integrată, care să evite competiția între grupuri de state membre UE în gestionarea dimensiunii sudice și, respectiv, a celei estice, o politică integrată comună, cu acele diferențieri de la caz la caz, de la stat la stat, în funcție de evoluția lor, de interesele UE, și ale partenerilor sau de vocația europeană pe care o au. În aceeași logică, ne pronunțăm în favoarea structurării PEV — atât în est (PaE), cât și în sud — ca un parteneriat real, în cadrul căruia UE respectă și susține aspirațiile și opțiunile statelor partener.

Salutăm stabilirea unor obiective clare pentru regiuni în cadrul unic al PEV, dar trebuie evitată abordarea comună

generală cu statele partenere. În ceea ce privește politica de vecinătate estică, prioritatea este de a recompensa acele state care progresează și care sunt asociate, cărora trebuie să le confirmăm destinația europeană finală, de integrare în Uniunea Europeană. Avem un tratat, articolul 49 și criteriile obiective, valabile pentru toți, în funcție de care statele membre iau deciziile politice legate de lărgirea Uniunii Europene. Dacă avem criterii obiective, este corect ca Uniunea Europeană, cu o singură voce, să reconfirme vocația europeană și să spună clar că acele state asociate care îndeplinesc criteriile pot aspira la un moment dat la integrarea europeană, inclusiv pentru a stimula și a-și susține proiectul de reforme interne care trebuie să continue cel puțin în statele asociate care doresc să devină state membre. Poate nu imediat, dar trebuie să o spunem foarte clar, trebuie să fim consecvenți în Uniunea Europeană cu noi înșine, cu atât mai mult cu cât vorbim despre un proces de individualizare a noilor obiective PEV adaptate la cadrul geopolitic actual. În contextul unui echilibru general al celor două dimensiuni PEV — sud și est, subliniem necesitatea unui accent specific pe dimensiunea estică, având în vedere evoluțiile din regiune. O nouă politică de vecinătate poate fi adaptată realităților la granița de est, care să ofere Georgiei, Republicii Moldova și Ucrainei noi perspective către Uniunea Europeană, cu o integrare mai profundă, ca țări candidate, cu o poziție geografică strategică.

Susținem necesitatea consolidării profilului strategic al Politicii Europene de Vecinătate. În același timp, susținem ideea de concentrare a cooperării cu statele partenere PEV cu obiectivele concrete susținute în acest document, în măsură să aducă rezultate vizibile și o valoare adăugată concretă în beneficiul acestor țări.

Este necesar să devenim cu adevărat „Statele Unite ale Europei”, reconfigurarea relațiilor dintre state impunându-se cu privire la toate politicile UE, cu atât mai mult în cazul politicii de vecinătate. Uniunea trebuie să vorbească cu o voce unică, fără state favorabile procesului de integrare și state care își exprimă rezerva, atât timp cât prevederile Tratatului Uniunii Europene sunt îndeplinite și există interese comune atât ale statelor membre, cât și ale partenerilor. Suntem susținătorii ideii „o unitate în diversitate”.

Ce s-ar putea face mai bine pentru a se asigura o coerență sporită între PEV și relațiile UE cu Rusia?

Este necesară o coordonare adecvată între politica de vecinătate și PESC și, totodată, o consolidare a cooperării dintre UE și țările Parteneriatului Estic din punctul de vedere al relațiilor cu „vecinii vecinilor săi”. Noua politică de vecinătate trebuie să integreze, corect și realist, situația de securitate din zonă, într-o viziune mult mai ambițioasă și mai articulată din perspectiva securității și apărării. Conflictul din Ucraina, situația din Georgia din 2008 au marcat o anumită segregare a relațiilor UE—Rusia. Securitatea Uniunii și întărirea cooperării cu partenerii de vecinătate se pot realiza printr-o abordare comună, unitară a statelor membre, în coordonarea Înaltului Reprezentant al Uniunii Europene pentru Afaceri Externe și Politică de Securitate. Mai mult ca oricând, o coordonare cu statele care au relații de cooperare sau se găsesc în vecinătatea Eurasiei este necesară nu numai pentru securitatea graniței de est, ci chiar pentru securitatea cetățenilor întregii Europe.

Acceptăm dialogul cu „vecinii vecinilor săi” de la caz la caz. Dar remarcăm că este dreptul suveran al statelor din vecinătatea estică, state care doresc să se angajeze într-o cooperare aprofundată pentru a deveni state asociate la Uniunea Europeană, sau chiar al celor care fac progrese către o integrare în Uniunea Europeană, în funcție de decizia statelor membre, de propriile interese și de respectarea articolul 49 din TUE, fără să fie nevoie de alt acord, ci doar pe baza unei analize de la caz la caz.

Deși există o anumită coerență, din perspectiva viitoarei politici de vecinătate trebuie depășită dificultatea generării la nivelul UE și al statelor membre a unei poziții unitare raportate la Rusia. Acest dialog bilateral UE—Rusia se va menține ca obiectiv generic, în funcție de evoluțiile de vecinătate din bazinul Mării Negre, ceea ce va avea un impact semnificativ în arhitectura noii politici de vecinătate estică, dar trebuie acordată atenția corespunzătoare noilor influențe în Eurasia și conflictelor înghețate din regiunea menționată.

Susținem cu fermitate că este necesară o politică de vecinătate mai integrată, care să preia elementele politicii de securitate și care să asigure stabilitatea la granița de est. Siguranța frontierelor UE este primordială și, totodată, un mediu de securitate sigur și stabil permite promovarea valorilor democratice în vecinătate, a statului de drept și dezvoltarea economică în statele partenere. Având în vedere evoluția situației de securitate în vecinătatea estică, Uniunea trebuie să aibă o viziune mai ambițioasă și mai bine articulată față de acest spațiu, aspect esențial pentru securitatea și dezvoltarea în regiune. Susținem o puternică concentrare a parteneriatelor pe obiective și interese comune UE—state partenere, cu asumarea acestora de ambele părți.

În contextul geostrategic din regiunea Mării Negre și al Parteneriatului Estic, stabilitatea și securitatea devin esențiale, noua PEV trebuie să reglementeze modalitățile de cooperare și nivelul de angajament al UE în relație cu celelalte organizații internaționale, regionale; tocmai de aceea, este momentul oportun să revalorizăm întreaga politică de vecinătate și toate celelalte politici conexe ei.

Reiterăm importanța abordării strategice a noii politici de vecinătate, în sensul că trebuie să urmărească cu mai mult pragmatism obiectivul viitor de reducere a dependenței energetice a statelor membre UE de Rusia și interconectarea cu statele partenere PEV.

Ar trebui UE să exploreze progresiv noi modele de relații pentru a satisface aspirațiile și opțiunile celor care nu consideră acordurile de asociere drept ultima etapă de asociere politică și de integrare economică?

Există posibilitatea de a include în PEV un anumit tip de geometrie variabilă, cu tipuri diferite de relații pentru partenerii care optează pentru niveluri diferite de cooperare?

Cum ar putea o abordare mai cuprinzătoare, cu o implicare mai activă a statelor membre, să confere politicii mai multă greutate? Ar prefera partenerii o asumare comună mai puternică a politicii?

Sunt acordurile de asociere și zonele de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare obiectivul potrivit pentru toți sau ar trebui să fie dezvoltate alternative personalizate, care să reflecte interesele și ambițiile diferite ale anumitor parteneri?

Ne exprimăm acordul pentru principiul flexibilității, al diferențierii relației UE cu statele partenere PEV în raport cu voința politică și progresele efective. Acordurile de asociere și zonele de liber schimb sunt un real progres pentru partenerii de la granița de est care preiau elemente esențiale ale acquis-ului comunitar și care se bazează pe două componente esențiale: asocierea politică și integrarea pe piața internă. Reiterăm însă poziția strategică a celor trei țări, care le poate permite statutul de țări candidate și, pe baza meritelor proprii în domeniul reformelor, deschiderea negocierilor de aderare la UE. Personalizarea relațiilor partenerilor din vecinătate și UE trebuie să reflecte întocmai interesele și ambițiile diferite ale acestor parteneri, cu atât mai mult cu cât sprijinul financiar pe care aceste state îl obțin ca urmare a semnării acordurilor de asociere urmărește susținerea reformelor pentru crearea statului de drept, integrarea economică, securizarea frontierelor externe, cooperarea interregională și transfrontalieră.

România susține ideea de regândire și de flexibilizare a formatului „parteneriatelor” UE — statele PEV și explorarea graduală a unor „noi formate” de cooperare, care ar putea avea în vedere inclusiv ideea de geometrie variabilă în definirea și implementarea acestora, în funcție dimensiunea regională a PEV, ca și de specificul, aspirațiile concrete și nivelul de angajament al partenerilor PEV în relația cu UE; acestea ar fi în măsură să satisfacă aspirațiile și opțiunile acelor state partenere „care nu consideră acordurile de asociere și acordurile de tip «Deep and Comprehensive Free Trade Areas» drept obiectivul final al asocierii politice și integrării lor economice” cu UE.

Avem în vedere, totodată, promovarea susținută, în continuare, a principiilor diferențierii și responsabilizării (ownership) în raporturile UE cu statele partenere PEV, concepte relaționate care induc un pragmatism sporit în cooperarea bilaterală și care reflectă, în același timp, gradul de angajament, voința politică și progresele efective înregistrate de țările PEV pe calea reformelor. Avem în vedere aplicarea principiului diferențierii atât între statele vizate de PEV, cât și între regiuni. Nu putem ignora, în acest proces, faptul că statele aparținând dimensiunii estice a PEV au, din punct de vedere geografic, conform Tratatului UE, o vocație europeană, putând să aspire în timp la mai mult în relația lor cu UE.

Promovăm constant, pe aceleași coordonate fundamentale de sprijin, dezvoltarea politicii europene de vecinătate de o manieră diferențiată care să țină seama într-o măsură mult mai ridicată de aspirațiile fiecăruia dintre parteneri. PEV și dimensiunea sa estică reprezintă un cadru unitar în care Uniunea acționează. Pe de altă parte, punctul final, destinația către care se îndreaptă fiecare dintre parteneri în funcție de ambițiile, de performanța concretă în aplicarea acestor reforme care sunt așteptate din partea lor trebuie dublate de un sprijin pe măsură, autentic din partea UE pentru aceștia și recunoașterea că partenerii din dimensiunea estică au, conform Tratatului UE, o vocație europeană. Este datoria UE și a statelor membre să sprijine Republica Moldova, Georgia și Ucraina în acest sens. Aplicarea prevederilor acordurilor de asociere sunt aspecte esențiale, dar nu trebuie să fie obiective finale ale cooperării partenerilor ambițioși în cooperarea cu Uniunea Europeană. Pornim de la angajamentele asumate de Uniune și ne exprimăm încrederea unui sprijin al partenerilor față de acest reper, în funcție de ceea ce își propune fiecare, precum și de angajamentele asumate de statele cu vocație europeană în sensul sprijinirii reformelor în plan intern.

Mai mult, dacă statele din est și-au asumat curajul implicării în progrese semnificative, este tema pe care statele membre trebuie să o ducă la capăt prin finalizarea ratificării acordurilor de asociere, ca factor care să stimuleze eforturile partenerilor cu vocație europeană pe calea reformelor.

În acest cadru strategic regional, România și-a asumat în plan extern susținerea Georgiei, Republicii Moldova și Ucrainei în ceea ce privește perspectiva europeană, în primul rând la nivel politic și, totodată, cu toată expertiza dobândită pe parcursul drumului nu foarte îndepărtat pe care l-a parcurs către aderarea la Uniunea Europeană. Unitatea forurilor decizionale ale României referitoare la perspectiva europeană a acestor state s-a manifestat la nivelul tuturor eșaloanelor politice și se va sprijini pe o abordare unitară, comună la nivelul Uniunii Europene și al statelor membre.

Susținem intensificarea cooperării parlamentare și o nouă abordare la acest nivel care să promoveze perspectiva europeană a Moldovei, Ucrainei și Georgiei, dar și relația în cadrul PEV cu alți parteneri din est; transferul de expertiză pragmatic și permanent al Parlamentului României pentru Republica Moldova, față de care și-a manifestat constant un puternic interes strategic, se realizează în permanență în cadrul

Comisiei comune de integrare europeană România — Republica Moldova.

Salutăm completarea actualului instrumentar de cooperare al PEV — asocierea politică și integrarea economică cu instrumente alternative de cooperare.

Salutăm inițiativele de cooperare interparlamentară dintre Georgia, Republica Moldova și Ucraina conform declarației comune semnate de cele trei țări în perspectiva summitului cu privire la Parteneriatul Estic care va avea loc în luna mai la Riga, având ca subiecte transpunerea acquis-ului comunitar, cooperarea în domeniul economic și al zonelor de liber schimb, energiei și securității.

Subliniem însă necesitatea unor răspunsuri mai clare pentru parteneri în noua politică de vecinătate, cu oferirea unor perspective clare de liberalizare a vizelor; acordurile de asociere semnate cu Georgia, Republica Moldova și Ucraina oferă stabilitate în regiune, însă acest stadiu nu poate rămâne obiectul final al aspirațiilor europene fără perspectiva integrării.

Ar trebui UE să exploreze progresiv noi modele de relații pentru a satisface aspirațiile și opțiunile celor care nu consideră acordurile de asociere drept ultima etapă de asociere politică și de integrare economică?

Ce caută partenerii în PEV? Cum poate PEV răspunde cel mai bine intereselor și aspirațiilor acestora?

Reconfigurarea politicii de vecinătate, cu precădere pe dimensiunea estică, este și trebuie considerată o prioritate de vârf pentru România. Unele state sunt extrem de interesate de relația cu Uniunea Europeană din punct de vedere politic și economic, materializate, între altele, în acorduri de asociere, altele sunt interesate de o formă de cooperare cu UE. Trebuie respectat principiul individualizării solicitărilor și recompenselor în funcție de prestația individuală și de interesele exprimate de parteneri. Trebuie consolidat acest principiu și, totodată, așa cum chiar documentul de consultare subliniază, trebuie să ne consultăm partenerii în procesul de reconfigurare a noii politici de vecinătate, existând o diferență între unele state din sud și unele state din est.

Nu toate statele din Parteneriatul Estic urmăresc destinația europeană finală, ci doar o anumită formă de cooperare cu UE. Remarcăm necesitatea reconfigurării din această perspectivă a politicii de vecinătate și cu celelalte state din Parteneriatul Estic, într-o formulă adecvată, cu privire la Belarus, Azerbaidjan și Armenia.

Cum ar trebui UE să asigure realizarea obiectivului pe termen lung, stabilit la Summitul Parteneriatului Estic de la Vilnius din 2013, referitor la un spațiu comun mai extins de prosperitate economică, bazat pe normele OMC și pe opțiunile suverane ale statelor, pe întreg teritoriul Europei și dincolo de granițele acesteia?

În contextul evoluțiilor cel puțin preocupante din ultimul an din regiunea estică, apreciem că summitul de la Riga va trebui să reconfirme impactul pozitiv real pe care PaE l-a avut asupra partenerilor estici, prin consolidarea rolului și importanței acestuia ca instrument relevant de reformă, modernizare și apropiere de valorile și principiile UE a țărilor partenere din vecinătatea estică.

Ne pronunțăm în favoarea asigurării complementarității instrumentelor PEV, cu referire expresă la Parteneriatului Estic, cu cele ale altor inițiative regionale, precum Sinergia Mării Negre.

Din această perspectivă, apreciem că declarația summitului va trebui să reafirme în mod clar angajamentul UE față de vecinătatea estică și să ofere o perspectivă de aprofundare, în

continuare, a relațiilor lor de cooperare cu UE, în conformitate cu opțiunea proeuropeană clară a statelor partenere cele mai avansate. Republica Moldova este un exemplu în acest sens.

Susținem eforturile statelor membre pentru o dezvoltare economică și socială durabilă, susținem o cooperare intensă între parteneri, UE și statele membre în interes comun și încurajăm cooperarea prin instrumente adaptate, în cadrul programelor de cooperare teritorială europeană: Programul operațional comun România—Republica Moldova 2014—2020, Programul operațional comun România—Ucraina 2014—2020, Programul operațional comun „Bazinul Mării Negre” 2014—

2020, Programul Ungaria—Slovacia—România—Ucraina 2014—2020.

Analiza rezultatelor programelor de cooperare în perioada 2007—2013 arată că, deși sumele au fost mult inferioare solicitărilor statelor partenere la programe, acestea nefiind instrumente economice puternice, din punct de vedere politic a fost un exercițiu foarte util, obligând statele partenere la dialog, negocieri și implementări de proiecte comune.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar punctul de vedere rezultat din prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senatul României în ședința din 19 mai 2015, în conformitate cu prevederile art. 77¹ din Regulamentul Senatului și ale art. 5 lit. f) și art. 30 lit. b) din anexa la Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
Cristian-Sorin Dumitrescu

București, 19 mai 2015.
Nr. 39.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 47

din 17 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 83 alin. (3) din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Tatiana Laura Dascălu în Dosarul nr. 7.611/30/2013 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 976D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 7.519 din 23 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.611/30/2013, **Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Tatiana Laura Dascălu, într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de acordare a unor drepturi de protecție socială.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât, având în vedere că serviciile unui avocat nu sunt gratuite, îngrădesc accesul la instanța judecătorească.

6. **Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, apreciind că aceasta este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că, având în vedere faptul că dispozițiile legale criticate au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

9. **Avocatul Poporului**, având în vedere aceeași decizie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 83 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următoarea redactare: „*La redactarea cererii și a motivelor de recurs, precum și în exercitarea și susținerea recursului, persoanele fizice vor fi asistate și, după caz, reprezentate, sub sancțiunea nulității, numai de către un avocat, în condițiile legii, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 13 alin. (2).*”

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Tatiana Laura Dascălu în Dosarul nr. 7.611/30/2013 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 96/2006

privind Statutul deputaților și al senatorilor*)

CAPITOLUL I

Principii generale

ARTICOLUL 1

Mandatul reprezentativ

(1) Deputații și senatorii sunt reprezentanți aleși ai poporului român, prin care acesta își exercită suveranitatea, în condițiile prevăzute de Constituție și de legile țării.

(2) În exercitarea mandatului deputații și senatorii sunt în serviciul poporului.

(3) Orice mandat imperativ este nul.

CAPITOLUL II

Validarea și regimul mandatului

ARTICOLUL 2

Procedura validării

(1) Deputații și senatorii intră în exercițiul mandatului la data întrunirii legale a Camerei din care fac parte, sub condiția validării alegerii și a depunerii jurământului.

(2) Validarea mandatului de deputat sau de senator se face în conformitate cu prevederile regulamentului fiecărei Camere.

ARTICOLUL 3

Jurământul

(1) După constituirea legală a Camerei Deputaților și a Senatului, fiecare deputat și fiecare senator depune în fața plenului Camerei din care face parte, întrunită în ședință solemnă, jurământul de credință față de țară și popor:

„Jur credință patriei mele România;

Jur să respect Constituția și legile țării;

Jur să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a României;

Jur să-mi îndeplinesc cu onoare și fidelitate mandatul încredințat de popor;

Așa să mă ajute Dumnezeu.”

(2) Jurământul de credință se poate depune și fără formula religioasă, care se înlocuiește cu formula:

„Jur pe onoare și conștiință”

și aceasta prefătează jurământul.

(3) Jurământul scris se rostește solemn, se semnează de fiecare deputat sau senator și se încredințează spre păstrare președintelui Camerei.

(4) Refuzul de a depune jurământul de credință atrage de drept invalidarea mandatului, de care plenul Camerei ia act.

(5) Deputații și senatorii aleși ca urmare a organizării unor alegeri parțiale pentru ocuparea locurilor vacante pe parcursul unei legislaturi vor depune jurământul de credință după validarea mandatelor, potrivit aceleiași proceduri și cu aceleași consecințe juridice.

ARTICOLUL 4

Declarația de avere și declarația de interese

(1) După întrunirea legală a Camerelor și validarea mandatului, fiecare deputat și fiecare senator este obligat să depună declarația de avere și declarația de interese, potrivit legii.

(2) Deputații și senatorii aleși ca urmare a organizării unor alegeri parțiale au obligația să depună declarația de avere și declarația de interese la începutul mandatului și după validare, potrivit legii.

(3) Deputații și senatorii au obligația de a depune declarația de avere și declarația de interese și la încetarea mandatului, inclusiv dacă aceasta are loc înainte de termen.

(4) Declarația de avere și declarația de interese se completează personal, se datează, se semnează olograf și se depun la persoana desemnată în acest scop de secretarul general al Camerei Deputaților sau al Senatului, care eliberează doada de primire.

(5) Declarația de avere și declarația de interese se publică pe pagina de internet a Camerei Deputaților și, respectiv, a Senatului, potrivit legii.

(6) Deputații și senatorii au obligația de a actualiza anual declarația de avere și declarația de interese, în condițiile legii.

ARTICOLUL 5

Legitimația și însemnul distinctiv

(1) După constituirea legală a fiecărei Camere, deputaților și senatorilor li se eliberează legitimația de membru al Camerei, semnată de președintele acesteia.

(2) Deputații și senatorii primesc un însemn distinctiv al calității lor de reprezentanți ai poporului, cu dreptul de a-l purta pe toată durata mandatului.

(3) Modelul însemnului se stabilește de Biroul permanent al fiecărei Camere, iar cheltuielile pentru confecționarea acestuia se asigură din bugetul fiecărei Camere.

ARTICOLUL 6

Durata mandatului

Durata mandatului de deputat sau de senator este egală cu durata mandatului Camerei din care face parte, în afară de cazurile în care mandatul încetează din alte cauze prevăzute de Constituție și de prezenta lege, înainte de termen.

ARTICOLUL 7

Încetarea mandatului

(1) Calitatea de deputat sau de senator încetează:

a) la data întrunirii legale a Camerelor nou-alese;

b) în caz de demisie, de la data menționată în cuprinsul acesteia, depusă la Biroul permanent al Camerei din care deputatul sau senatorul face parte;

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 90/2015 pentru modificarea art. 24 alin. (4) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 27 aprilie 2015, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 96/2006 a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 25 iulie 2013 și a mai fost modificată prin:

— Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013;

— Legea nr. 321/2013 pentru modificarea alin. (7) al art. 45 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 744 din 2 decembrie 2013.

c) în caz de pierdere a drepturilor electorale, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care se dispune pierderea acestor drepturi;

d) în caz de deces, de la data consemnată în certificatul de deces;

e) în caz de incompatibilitate.

(2) Încetarea mandatului de deputat sau de senator datorată incompatibilității are loc:

a) la data menționată în cuprinsul demisiei pentru incompatibilitate, depusă la Biroul permanent al Camerei din care deputatul sau senatorul face parte;

b) la data adoptării unei hotărâri a Camerei din care deputatul sau senatorul face parte, prin care se constată starea de incompatibilitate;

c) la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care se respinge contestația la raportul Agenției Naționale de Integritate prin care s-a constatat incompatibilitatea;

d) la expirarea termenului prevăzut în Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările ulterioare, de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, dacă în acest termen deputatul sau senatorul nu a contestat raportul la instanța de contencios administrativ. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză ori, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte.

(3) În cazul în care deputatul sau senatorul și-a depus demisia, președintele, în prima ședință publică a plenului respectivei Camere, îl întreabă pe deputat sau pe senator dacă stăruie în demisie și, dacă acesta răspunde afirmativ sau nu se prezintă în ședința de plen pentru a răspunde, președintele ia act de demisie și supune votului plenului Camerei din care face parte adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de deputat sau de senator.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), precum și în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. c) și d), președintele Camerei ia act de situația de încetare a mandatului de deputat sau de senator și supune votului plenului Camerei din care face parte adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de deputat sau de senator.

(5) Hotărârile de vacantare a locului de deputat sau de senator, prevăzute la alin. (3) și (4), se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Mandatul de deputat sau de senator se prelungește de drept în cazul în care mandatul Camerei din care face parte se prelungește de drept în conformitate cu prevederile art. 63 alin. (1) și (4) din Constituția României, republicată.

ARTICOLUL 8

Regimul juridic

(1) Mandatul de deputat sau de senator se supune regimului juridic prevăzut de Constituție și de prezenta lege, completat cu dispozițiile regulamentelor Camerelor Parlamentului.

(2) Mandatul de deputat sau de senator nu poate fi întrerupt, suspendat sau revocat.

ARTICOLUL 9

Organizarea activității parlamentare

(1) Activitatea deputaților și senatorilor, precum și organizarea și funcționarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulament propriu. În vederea asigurării exercitării mandatului deputaților și senatorilor, resursele financiare aferente

desfășurării activității fiecărei Camere sunt prevăzute în bugetul propriu, pe care îl adoptă fiecare Cameră.

(2) Deputații și senatorii constituie comisii permanente și pot institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale, în condițiile prevăzute de regulamente. Camerele își pot constitui comisii comune, grupuri de prietenie cu alte parlamente și delegații ale Parlamentului României la adunările parlamentare cu caracter european sau internațional. Condițiile de constituire, obiectivele activității și procedurile de lucru ale comisiilor se stabilesc în regulamentul fiecărei Camere și în Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului sau ad-hoc pentru comisiile speciale ori de anchetă.

CAPITOLUL III

Principii și reguli de conduită parlamentară

ARTICOLUL 10

Principiul interesului național

Deputații și senatorii au îndatorirea de a acționa în interesul întregii națiuni și al locuitorilor din circumscriptiile electorale pe care le reprezintă, respectiv al cetățenilor aparținând minorităților naționale, pe care îi reprezintă.

ARTICOLUL 11

Principiul legalității și al bunei-credințe

(1) Deputații și senatorii, în calitatea lor de reprezentanți aleși ai poporului român, își îndeplinesc îndatoririle și își exercită drepturile în conformitate cu Constituția, legile țării și regulamentele Camerei Deputaților și Senatului, pe toată durata mandatului pe care îl dețin.

(2) Deputaților și senatorilor le este interzis să își asume față de persoanele fizice sau juridice obligații financiare ori de alt tip, menite să influențeze exercitarea mandatului cu bună-credință, potrivit propriei conștiințe.

ARTICOLUL 12

Principiul transparenței

(1) Deputații și senatorii trebuie să dea dovadă de transparență în activitatea parlamentară.

(2) Deputații și senatorii au obligația menținerii unui dialog permanent cu cetățenii pe problemele care îi interesează și care rezultă din asumarea și exercitarea mandatului de parlamentar.

ARTICOLUL 13

Principiul fidelității

Deputații și senatorii sunt datori să manifeste pe durata exercitării mandatului fidelitate față de România și popor și respect față de oameni.

ARTICOLUL 14

Respectarea regulamentelor

(1) Deputații și senatorii sunt obligați să respecte prevederile regulamentelor, să se supună normelor de conduită civilizată, de curtoazie și de disciplină parlamentară și să nu aibă atitudini sau să folosească expresii ori cuvinte injurioase, ofensatoare, discriminatorii sau calomnioase.

(2) Comisiile Camerei Deputaților și Senatului care au în competență analiza problemelor de disciplină parlamentară elaborează, în ședință comună, proiectul Codului de conduită al deputaților și al senatorilor și îl înaintează birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului, în vederea înscrierii pe ordinea de zi a plenului celor două Camere.

(3) Codul de conduită al deputaților și al senatorilor se adoptă prin hotărâre, în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, cu votul majorității membrilor.

CAPITOLUL IV

Incompatibilități, interdicții și conflictul de interese

ARTICOLUL 15

Principii cu caracter general

(1) Nicio persoană nu poate fi în același timp deputat și senator.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu calitatea de membru în Parlamentul European.

(3) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului.

ARTICOLUL 16

Incompatibilități

(1) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu funcțiile publice de autoritate prevăzute la art. 81 alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu situațiile de incompatibilitate generate de dispozițiile art. 82¹ din aceeași lege.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este, de asemenea, incompatibilă cu:

a) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare/reasigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice;

b) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute la lit. a);

c) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute la lit. a);

d) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;

e) calitatea de comerciant persoană fizică;

f) calitatea de membru al unui grup de interes economic;

g) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte;

h) funcția de președinte, vicepreședinte, secretar și trezorer al federațiilor și confederațiilor sindicale.

(3) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu funcțiile și activitățile persoanelor care, conform statutului lor, nu pot face parte din partide politice.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică reprezentanților organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale pentru care este prevăzută interdicția de a face parte din partide politice în statutul propriu.

(5) Alte incompatibilități cu calitatea de deputat sau de senator se pot stabili numai prin lege organică.

ARTICOLUL 17

Procedura declarării incompatibilității

(1) Deputatul sau senatorul care, la data intrării în exercitiul mandatului, se află în una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute în prezentul statut sau în alte legi speciale are la dispoziție un termen de 15 zile pentru a notifica Biroul permanent al Camerei din care face parte cu privire la starea sa

de incompatibilitate. După expirarea acestui termen, deputatul sau senatorul va opta, în termen de 30 de zile, între mandatul de deputat sau de senator și funcția ori funcțiile incompatibile, demisionând potrivit opțiunii sale. Demisia deputatului sau a senatorului se aduce la cunoștința Biroului permanent al Camerei din care acesta face parte.

(2) Deputatul sau senatorul care nu și-a exprimat opțiunea potrivit prevederilor alin. (1) rămâne în stare de incompatibilitate. Biroul permanent al Camerei din care face parte sesizează comisia care are în competență analizarea situațiilor de incompatibilitate în vederea întocmirii unui raport, în termen de 15 zile de la sesizare. Comisia competentă solicită punctul de vedere al Agenției Naționale de Integritate, care va răspunde solicitării în cel mult 5 zile. Raportul comisiei se înaintează Biroului permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, care îl va informa pe deputatul sau senatorul în cauză și va supune în prima ședință a plenului Camerei din care face parte un proiect de hotărâre de constatare a stării de incompatibilitate și de încetare a mandatului.

(3) Deputatul sau senatorul aflat într-o stare de incompatibilitate survenită în timpul exercitării mandatului aduce la cunoștința Biroului permanent al Camerei din care face parte această situație, în scris, în termen de cel mult 15 zile de la data intervenirii acesteia. La împlinirea termenului de 30 de zile de la notificare, prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Deputatul sau senatorul se poate adresa Biroului permanent al Camerei din care face parte, în vederea clarificării unei eventuale stări personale de incompatibilitate. Biroul permanent înaintează solicitarea comisiei care are în competență analizarea situațiilor de incompatibilitate, în vederea întocmirii unui raport, în termen de 15 zile de la sesizare. În cazul în care din raportul comisiei reiese existența unei stări de incompatibilitate, deputatul sau senatorul are obligația ca în termen de 30 de zile să opteze între calitatea de deputat ori de senator și funcția sau funcțiile incompatibile. Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(5) Prevederile referitoare la declararea stării de incompatibilitate prevăzute la alin. (1)—(4) se completează în mod corespunzător cu cele ale regulamentului fiecărei Camere, precum și cu cele ale Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 176/2010, cu modificările ulterioare.

(6) În situația în care Agenția Națională de Integritate a finalizat un raport de evaluare privind existența unei incompatibilități a unui deputat sau senator, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei în cauză, precum și Camerei din care aceasta face parte, în conformitate cu art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, cu modificările ulterioare. Biroul permanent al Camerei din care face parte persoana în cauză o înștiințează de urgență pe aceasta, punându-i la dispoziție o copie a raportului.

ARTICOLUL 18

Interdicția publicitară

Este interzisă folosirea numelui însoțit de calitatea de deputat sau de senator în orice acțiune publicitară privitoare la orice societate reglementată de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, financiară ori industrială sau altele asemenea cu scop lucrativ.

ARTICOLUL 19

Conflictul de interese

(1) Fapta deputatului sau senatorului de a încălca legislația în materie privind conflictul de interese constituie abatere disciplinară și se sancționează cu diminuarea indemnizației cu

10% pe o perioadă de maximum 3 luni. Sancțiunea se aplică de către Biroul permanent al Camerei din care face parte deputatul sau senatorul.

(2) Deputatul sau senatorul se află în conflict de interese la expirarea termenului prevăzut în Legea nr. 176/2010, cu modificările ulterioare, de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, dacă în acest termen deputatul sau senatorul nu a contestat raportul la instanța de contencios administrativ. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză ori, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de către președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte.

(3) În situația în care Agenția Națională de Integritate a finalizat un raport de evaluare privind existența unui conflict de interese a unui deputat sau senator, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei în cauză, precum și Camerei din care aceasta face parte, în conformitate cu art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, cu modificările ulterioare. Biroul permanent al Camerei din care face parte persoana în cauză o înștiințează de urgență pe aceasta, punându-i la dispoziție o copie a raportului.

CAPITOLUL V Imunitatea parlamentară

ARTICOLUL 20 Scopul imunității

(1) Imunitatea parlamentară este ansamblul de dispoziții legale care asigură deputaților și senatorilor un regim juridic derogatoriu de la dreptul comun în raporturile lor cu justiția și în scopul de a le garanta independența.

(2) Imunitatea parlamentară este direct și indisolubil legată de mandatul de deputat sau de senator.

ARTICOLUL 21 Imunitatea

(1) Imunitatea parlamentară nu este susceptibilă de suspendare sau de întrerupere și nu se poate renunța la aceasta. Imunitatea parlamentară este imperativă și de ordine publică.

(2) Imunitatea parlamentară poate fi ridicată numai de către Camera din care deputatul sau senatorul face parte, în conformitate cu prevederile art. 72 din Constituție, republicată, și potrivit procedurii prevăzute de regulamentul fiecărei Camere.

(3) Imunitatea parlamentară începe odată cu validarea mandatului de deputat sau de senator și încetează la data încheierii mandatului, în cazurile și în condițiile prevăzute de Constituție și de prezenta lege.

ARTICOLUL 22 Imunitatea pentru opinii politice

Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

ARTICOLUL 23 Regimul în procesul penal

(1) Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți ori arestați preventiv sau la domiciliu fără încuviințarea Camerei din care fac parte și fără a se proceda la ascultarea lor.

(2) Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Deputații și senatorii pot fi chemați în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată în calitate de martor. În cazul în care li se solicită să depună mărturie asupra unor fapte sau informații de care au luat cunoștință în exercitarea mandatului și care au caracter clasificat, mărturia se va depune în condițiile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, și cu informarea Biroului permanent al Camerei din care fac parte.

ARTICOLUL 24

Procedura în caz de reținere, arestare sau percheziție

(1) Cererea de reținere, arestare sau percheziție a deputatului ori a senatorului se adresează președintelui Camerei din care face parte de către ministrul justiției.

(2) Președintele Camerei din care face parte deputatul sau senatorul aduce de îndată cererea la cunoștința Biroului permanent, după care o trimite Comisiei juridice respective, care va întocmi un raport în termen de 3 zile. Hotărârea Comisiei juridice se adoptă prin votul secret al majorității membrilor săi.

(3) Cererea ministrului justiției, însoțită de raportul Comisiei juridice, se supune spre dezbatere și adoptare plenului Camerei din care face parte deputatul sau senatorul, în termen de 5 zile de la depunerea raportului.

(4) Camera hotărăște asupra cererii cu votul secret al majorității membrilor prezenți, în condițiile respectării prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată. Hotărârea Camerei se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se comunică de îndată ministrului justiției.

(5) În condițiile în care Parlamentul se găsește în vacanță, președintele Camerei ia măsurile necesare respectării termenelor prevăzute în prezentul articol.

ARTICOLUL 25 Protecția autorității

(1) Pe durata exercitării mandatului de parlamentar, deputații și senatorii sunt purtători ai autorității publice de stat, dispozițiile art. 257 din Codul penal aplicându-se în mod corespunzător.

(2) Protecția juridică penală prevăzută la alin. (1) se aplică și după încetarea mandatului dacă faptele sunt comise în legătură cu exercitarea acestuia.

ARTICOLUL 26 Regimul mobilizării sau concentrării

Pe durata exercitării mandatului de parlamentar deputații și senatorii nu pot fi concentrați sau mobilizați.

CAPITOLUL VI Obligațiile deputaților și senatorilor

ARTICOLUL 27 Izvorul obligațiilor

Îndatoririle fundamentale și obligațiile principale ale deputaților și senatorilor sunt cele care decurg din Constituție, lege, din prezentul statut și din regulamente.

ARTICOLUL 28 Participarea la ședință

(1) Participarea la lucrările Camerei din care fac parte reprezintă pentru deputați și senatori o obligație legală, morală și regulamentară.

(2) Deputatul sau senatorul poate solicita în scris liderului grupului parlamentar din care face parte permisiunea de a absenta de la lucrările Camerei pentru rezolvarea unor probleme legate de exercitarea mandatului sau pentru rezolvarea unor probleme personale.

(3) În situația în care deputatul sau senatorul absentează de la lucrările Camerei datorită apariției unor situații neprevăzute, acesta se poate adresa în scris Biroului permanent pentru a solicita motivarea respectivelor absențe.

(4) Se consideră absent motivat deputatul sau senatorul care:

- a) este membru al Guvernului;
- b) participă la activități stabilite prin decizia Birourilor permanente reunite ale celor două Camere sau a Biroului permanent al Camerei din care face parte ori la invitația Guvernului sau a Președintelui României;
- c) este în concediu medical;
- d) are aprobată motivarea absenței de către liderul de grup sau de către Biroul permanent, după caz.

(5) Numele deputaților și senatorilor absenți nemotivat de la lucrările fiecărei Camere, precum și din comisiile permanente vor fi publicate pe paginile de internet ale acestora, lunar, potrivit procedurii stabilite de regulamentul fiecărei Camere.

ARTICOLUL 29

Sanționarea pentru absențele nemotivate

(1) Neparticiparea la cel puțin o activitate parlamentară desfășurată în sediul Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în cadrul programului și ordinii de zi aprobate de Biroul permanent, se consideră absență nemotivată și are drept consecință reținerea a 1% din indemnizația lunară brută a deputatului sau a senatorului, cu excepția motivării absențelor în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (2) și (3).

(2) Regulamentele Camerelor stabilesc procedurile de urmat pentru executarea prevederilor prezentului articol, inclusiv acordarea concediilor cu plata drepturilor bănești, care nu pot fi mai mari de 8 zile pe durata unei sesiuni și care se aprobă de președintele Camerei pentru cele de până la 4 zile și de Biroul permanent al Camerei pentru cele de peste 4 zile.

CAPITOLUL VII

Drepturile deputaților și senatorilor în exercitarea mandatului

ARTICOLUL 30

Sfera și semnificația

(1) Drepturile și libertățile ce decurg din mandatul de deputat sau de senator sunt specifice acestei demnități publice și se fundamentează pe drepturile și libertățile generale ale cetățeanului, completeate cu ceea ce implică în mod special exercitarea mandatului.

(2) Drepturile, libertățile, ca și obligațiile deputatului sau senatorului sunt politice și patrimoniale; prin exercitarea acestora se realizează conținutul politic al mandatului, precum și strategia măsurilor de protecție a mandatului și a titularului acestuia.

ARTICOLUL 31

Dreptul de a fi ales în structuri parlamentare

(1) Deputații și senatorii fac parte, în mod obligatoriu, dintr-o comisie permanentă a Camerei respective, cu excepțiile prevăzute prin regulamentul Camerei Deputaților sau al Senatului ori prin hotărâri ale birourilor permanente ale acestora.

(2) Deputații și senatorii au dreptul să fie membri și să fie aleși, în condițiile regulamentului, în Biroul permanent al Camerei din care fac parte, în conducerea unei comisii permanente, în conducerea unui grup parlamentar, în conducerea unei comisii speciale ori a unei comisii de anchetă.

(3) Deputații și senatorii au dreptul să fie membri și să fie aleși în conducerea comisiilor comune ale celor două Camere, în comisii de anchetă sau alte comisii comune speciale, în grupuri de prietenie cu alte parlamente și în delegații ale Parlamentului României la adunările parlamentare cu caracter european sau internațional.

ARTICOLUL 32

Dreptul de a alege organele de conducere

(1) Deputații și senatorii au dreptul să își aleagă reprezentanții în structurile de conducere ale Camerei din care fac parte.

(2) Procedura de alegere a deputaților și senatorilor în structurile de conducere se desfășoară în conformitate cu prevederile regulamentelor celor două Camere.

(3) Pierderea sprijinului politic de către deputat sau senator atrage de drept încetarea calității de titular al oricărei funcții obținute prin susținere politică.

ARTICOLUL 33

Dreptul de asociere în grup parlamentar

(1) Deputații și senatorii se pot organiza în grupuri parlamentare, potrivit regulamentului fiecărei Camere.

(2) Grupurile parlamentare se pot constitui din deputați, respectiv senatori, care au candidat în alegeri din partea aceluiași partid politic, a aceleiași formațiuni politice ori alianțe politice, alianțe electorale sau din deputați ori senatori care au candidat ca independenți și au fost aleși.

(3) Deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care au obținut mandatul de deputat în conformitate cu prevederile legii și ale Constituției României, pot constitui un singur grup parlamentar.

(4) Deputații sau senatorii care părăsesc grupul parlamentar din care fac parte în conformitate cu alin. (1) devin deputați sau senatori neafiliați, dacă nu se afiliază unui alt grup parlamentar. Deputații și senatorii rămași neafiliați nu își pot constitui grupuri parlamentare.

ARTICOLUL 34

Drepturile politice specifice

Principalele drepturi politice ale deputaților și senatorilor, precum și obligațiile corelative acestora sunt următoarele:

- a) dreptul la inițiativă legislativă;
- b) dreptul de a iniția și de a susține moțiuni simple sau de cenzură;
- c) dreptul de a iniția și de a susține hotărâri ale Camerei, în orice problemă de competența acesteia;
- d) dreptul de a face declarații politice, de a pune întrebări, de a face interpelări și alte asemenea intervenții;
- e) dreptul de a cere întrunirea în sesiune extraordinară a Camerei sau a structurilor de lucru ale acesteia;
- f) dreptul de a sesiza Curtea Constituțională, potrivit art. 146 lit. a)—c) din Constituție, republicată;
- g) dreptul de a cere suspendarea din funcție sau punerea sub acuzare a Președintelui României, în condițiile art. 95 și 96 din Constituție, republicată;
- h) dreptul de a cere punerea sub urmărire penală a membrilor Guvernului, în condițiile art. 109 din Constituție, republicată;
- i) dreptul de control parlamentar sub toate formele de exercitare a acestuia, în reglementarea prevăzută de lege și de regulamentele parlamentare;
- j) dreptul la cuvânt, libertatea de exprimare și dreptul de vot.

ARTICOLUL 35

Modalități de exercitare

(1) Drepturile pot fi exercitate individual, prin grupurile parlamentare sau prin numărul de parlamentari stabilit de Constituție, potrivit naturii lor juridice.

(2) Drepturile și libertățile se exercită în limitele conținutului constituțional și legal al mandatului de deputat sau de senator și numai în formele și cu procedura prevăzute în regulamentul fiecărei Camere și în Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

(3) Deputații și senatorii pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice ori al creației intelectuale, precum și în alte domenii stabilite de lege.

CAPITOLUL VIII

Participarea deputaților și senatorilor la activități legate de Uniunea Europeană

ARTICOLUL 36

(1) Deputații și senatorii examinează proiecte de acte legislative și documente consultative ale Uniunii Europene în temeiul drepturilor constituționale privind controlul parlamentar asupra activității Guvernului și al tratatelor constitutive ale Uniunii Europene.

(2) Deputații și senatorii participă la punerea în practică a principiului democrației reprezentative, stipulat în art. 10 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), prin exercitarea controlului parlamentar asupra activității Guvernului în domeniul afacerilor europene.

(3) Deputații și senatorii contribuie în mod activ la buna funcționare a Uniunii Europene, în temeiul art. 12 din TUE, al Protocolului 1 la Tratatul de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană și al Protocolului 2 la Tratatul de la Lisabona privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, prin participarea la dialogul politic cu instituțiile Uniunii Europene — Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul.

(4) Activitatea deputaților și senatorilor în domeniul afacerilor europene se desfășoară în conformitate cu legislația privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului și cu regulamentele celor două Camere.

CAPITOLUL IX

Exercitarea mandatului în circumscripția electorală

ARTICOLUL 37

În activitatea din circumscripțiile electorale deputații și senatorii au drepturile și îndeplinesc obligațiile pe care le implică exercitarea legală a mandatului de parlamentar, adaptate în mod corespunzător naturii și formelor specifice ale acestei activități din teritoriu.

ARTICOLUL 38

Birourile parlamentare ale deputaților și senatorilor

(1) În scopul exercitării mandatului în circumscripțiile electorale, deputaților și senatorilor li se acordă lunar o sumă forfetară din bugetul Camerei Deputaților și, respectiv, al Senatului, pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare. Cuantumul sumei este stabilit prin hotărârea birourilor permanente reunite ale celor două Camere*), în funcție de resursele bugetare, dar nu mai puțin de

o indemnizație și jumătate brută a deputatului, respectiv a senatorului.

(2) În limitele sumei prevăzute la alin. (1), deputații și senatorii pot organiza, separat sau prin asociere, birouri parlamentare, ca regulă, în circumscripțiile electorale în care au fost aleși.

(3) Deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, aleși la nivel național, pot organiza birouri parlamentare oriunde pe teritoriul României, în limitele sumei prevăzute la alin. (1). Ceilalți parlamentari pot organiza, în aceleași condiții prevăzute la alin. (1), birouri parlamentare, la solicitarea partidelor politice din partea cărora au candidat, cu aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților sau, după caz, al Senatului.

(4) Deputații și senatorii aleși în circumscripția electorală pentru românii cu domiciliul în afara României pot organiza birouri parlamentare în afara țării, cu respectarea legislației statului respectiv, sau în România, cu aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților, respectiv al Senatului, în limita sumei prevăzute la alin. (1).

(5) În cazul în care spațiile necesare birourilor parlamentare nu pot fi asigurate de către autoritățile administrației locale, acestea se pot închiria de la alte persoane juridice sau fizice.

(6) Spațiile destinate birourilor parlamentare nu pot fi închiriate în imobile aflate în proprietatea deputaților sau senatorilor, membrilor familiilor sau rudelor acestora până la gradul al III-lea. Interdicția este aplicabilă și pentru acele spații aflate în patrimoniul unor societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la care deputații sau senatorii, membrii familiilor sau rudele acestora sunt asociați ori acționari.

(7) În spațiile prevăzute la alin. (6) pot fi organizate birouri parlamentare doar dacă aceste spații sunt puse la dispoziție cu titlu gratuit.

(8) Chiria aferentă spațiilor, cheltuielile de întreținere, drepturile bănești ale persoanelor angajate la birourile parlamentare ale deputaților și senatorilor și alte cheltuieli aferente exercitării mandatului se asigură din suma forfetară pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare alocată deputatului sau senatorului.

(9) Angajarea personalului birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor se face prin încheierea unui contract de muncă sau a unei convenții civile, ambele pe durată determinată. În cazul angajării pe baza unui contract de muncă, încadrarea salariaților se face la propunerea deputatului sau a senatorului în cauză, iar în cazul convenției civile, aceasta se încheie între deputatul sau senatorul în cauză și persoana fizică.

(10) La angajarea personalului birourilor parlamentare se va respecta nomenclatorul funcțiilor prevăzut în hotărârea pentru aprobarea normelor privind modul de utilizare și justificare a sumei forfetare aferente cheltuielilor efectuate de deputați și senatori pentru birourile parlamentare.

(11) Membrii familiei deputatului sau senatorului ori rudele/afinii acestuia până la gradul al III-lea nu pot fi angajați la respectivul birou parlamentar.

(12) Angajații cu contract de muncă sau convenție civilă ai unui birou parlamentar pot fi reangajați în biroul parlamentar al aceluiași deputat sau senator și în noul mandat, în cazul realegerii acestuia.

(13) Modul de utilizare și justificare a sumei forfetare pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare, alocată deputatului sau senatorului, se stabilește prin hotărârea a birourilor permanente reunite ale celor două Camere, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*) A se vedea Hotărârea birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr. 5/2013 pentru aprobarea Normelor privind modul de utilizare și justificare a sumei forfetare pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 10 iulie 2013.

ARTICOLUL 39

Relația cu cetățenii

(1) Deputații și senatorii organizează în cadrul birourilor parlamentare din circumscripția electorală activități specifice relațiilor publice și audiențelor acordate cetățenilor.

(2) Deputații și senatorii pot acorda audiențe cetățenilor și în alte circumscripții electorale decât cele în care au fost aleși, în cadrul altor birouri parlamentare, la solicitarea titularilor acestora sau în alte spații publice corespunzătoare.

(3) Deputații și senatorii se pot adresa în scris, prin intermediul birourilor parlamentare, organelor administrației publice centrale și locale, pentru a transmite sau a se informa asupra solicitărilor și petițiilor cetățenilor din circumscripțiile electorale în care au fost aleși, pentru rezolvarea, în conformitate cu prevederile legale, a problemelor acestora sau pentru a obține informații cu caracter public necesare exercitării mandatului.

(4) Organele administrației publice centrale și locale sunt obligate să răspundă în termen de 30 de zile de la primirea solicitărilor scrise ale deputaților și senatorilor.

ARTICOLUL 40

Obligațiile autorităților publice centrale și locale

(1) Consiliile județene, prefecturile, consiliile locale ale municipiilor reședință de județ/municipiului București, precum și celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale, la solicitarea deputaților sau senatorilor, precum și a Biroului permanent al Camerei din care aceștia fac parte, pun la dispoziția deputaților și senatorilor spații pentru organizarea și funcționarea birourilor parlamentare ale acestora.

(2) Cheltuielile de întreținere și administrare aferente spațiilor puse la dispoziție conform alin. (1) vor fi suportate de către deputat sau senator din suma forfetară alocată pentru organizarea și funcționarea biroului parlamentar sau din venituri proprii.

(3) Consiliile județene, prefecturile, primarii municipiilor reședință de județ, precum și celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale pot pune la dispoziția birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor, în limita posibilităților, mijloace fixe necesare bunei desfășurări a activității birourilor parlamentare, prin împrumut de folosință sau închiriere.

(4) Secretariatul general al Camerei Deputaților, respectiv al Senatului, prin hotărârea birourilor permanente, în funcție de resursele bugetare alocate, poate pune la dispoziția deputaților sau senatorilor mijloace fixe, obiecte de inventar sau servicii, necesare exercitării în bune condiții a mandatului.

(5) Cheltuielile pentru taxe de poștă și telecomunicații interne, efectuate de deputați și de senatori în exercitarea mandatului, se decontează de Secretariatul general al Camerei Deputaților, respectiv al Senatului, până la limita valorică stabilită de Biroul permanent al fiecărei Camere, în funcție de prevederile bugetare.

(6) Serviciile descentralizate și deconcentrate ale ministerelor și ale autorităților centrale de reglementare sunt obligate să sprijine prin mijloacele specifice ale activității lor organizarea și funcționarea legală a birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor, precum și activitatea acestora.

ARTICOLUL 41

Diurna de deplasare și cheltuielile de cazare

(1) Deputații și senatorii prezenți la lucrările Parlamentului, care nu au domiciliul în municipiul București sau în județul Ilfov,

primesc o diurnă de deplasare, pe zi, de 2% din indemnizația lunară brută prevăzută pentru deputat sau senator.

(2) Deputaților și senatorilor care nu au domiciliul în municipiul București sau în județul Ilfov li se acordă lunar, pe durata mandatului, pe bază de declarație pe propria răspundere care reprezintă document justificativ, o sumă forfetară din bugetul Camerei Deputaților și, respectiv, al Senatului, pentru acoperirea cheltuielilor de cazare în municipiul București. Cuantumul sumei este stabilit prin hotărârea birourilor permanente reunite ale celor două Camere, în funcție de resursele bugetare, dar nu mai puțin de jumătate din indemnizația brută a deputatului, respectiv a senatorului.

(3) De diurna prevăzută la alin. (1) și dreptul de decontare a cazării în teritoriu, în unități de primire turistice cu clasificare de cel mult 4 stele, sau de compensare a cheltuielilor de cazare prin acordarea a 2% din indemnizația lunară brută pentru fiecare noapte beneficiază deputații sau senatorii care:

a) efectuează deplasări în țară din însărcinarea președintelui Camerei Deputaților sau al Senatului, a birourilor permanente ale celor două Camere, a birourilor comisiilor permanente sau a liderilor grupurilor parlamentare;

b) nu domiciliază în circumscripțiile electorale în care au fost aleși, pe timpul deplasării în aceste circumscripții, în vederea îndeplinirii activităților legate de desfășurarea mandatului;

c) deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care se deplasează în alte localități din țară, în afara celei de domiciliu, pentru activitățile legate de exercitarea mandatului.

(4) Deputații și senatorii care se deplasează în timpul vacanțelor parlamentare în cadrul circumscripțiilor electorale în care au fost aleși, altele decât cele în care au domiciliul, sau la București, pentru îndeplinirea unor sarcini legate de exercitarea mandatului, beneficiază de diurna de deplasare și cazare conform alin. (1)–(3), în limita numărului de zile stabilit de Biroul permanent al Camerei Deputaților, respectiv de Biroul permanent al Senatului.

CAPITOLUL X

Alte drepturi patrimoniale ale deputaților și senatorilor

ARTICOLUL 42

Dreptul la indemnizație

(1) Deputații și senatorii primesc, pe durata exercitării mandatului de parlamentar, o indemnizație lunară, stabilită prin lege.

(2) Indemnizația se primește de fiecare parlamentar de la data intrării în exercițiul mandatului, sub condiția validării, și până la data încetării mandatului.

(3) Indemnizația lunară are regimul juridic prevăzut de lege pentru salariu, cu reducerile și majorările prevăzute de lege, de regulamentele celor două Camere și de acte normative emise în aplicarea legii.

(4) Indemnizațiile lunare sunt impozabile în condițiile legii. Acestea vor fi actualizate, în aceleași procente, odată cu indexările salariale acordate personalului din sistemul bugetar sau prin alte prevederi legale.

(5) Pe perioada reținerii sau arestării preventive plata indemnizației deputatului sau senatorului, precum și plata celorlalte drepturi se suspendă, cu excepția sumei forfetare alocate funcționării biroului parlamentar. Drepturile suspendate, aferente perioadei reținerii sau arestării preventive, vor fi plătite dacă printr-o hotărâre judecătorească definitivă se pronunță achitarea respectivului deputat sau senator.

(6) Indemnizația lunară a deputaților și senatorilor se cumulează cu pensia sau cu alte venituri și se supune impozitului pe venit, conform legii.

ARTICOLUL 43

Deputații și senatorii membri ai Guvernului

(1) Deputații și senatorii pot fi numiți membri ai Guvernului și pot fi revocați din aceste funcții în conformitate cu prevederile Constituției și ale legilor în vigoare.

(2) Deputaților și senatorilor care dețin funcția de membru al Guvernului, în perioada exercitării acesteia, li se aplică, în privința salarizării, dispozițiile legale privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică.

ARTICOLUL 44

Dreptul la cheltuieli de protocol

(1) Fondul președintelui Camerei Deputaților și Fondul președintelui Senatului se aprobă anual, prin bugetul fiecărei Camere. Președintele informează Biroul permanent al Camerei respective, anual, cu privire la cheltuirea respectivului fond în anul anterior.

(2) Fondurile prevăzute la alin. (1) se constituie pentru ajutoare materiale, ajutoare de deces, recompense, stimulente, contribuții la acțiuni umanitare și burse. Ajutoarele materiale, recompensele, stimulentele, contribuțiile la acțiunile umanitare și bursele nu se acordă deputaților și senatorilor.

(3) Pentru primirea delegațiilor străine și a invitațiilor din țară sau din străinătate se constituie Fondul de protocol, aprobat anual prin bugetul fiecărei Camere. Baremele de cheltuieli pentru acțiunile de protocol se aprobă de birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului.

ARTICOLUL 45

Dreptul la transport

(1) Deputații și senatorii beneficiază, pe perioada mandatului, de transport gratuit intern pe calea ferată, cu orice categorie de trenuri de călători. Biletele de călătorie se vor elibera pe baza legitimației de deputat sau de senator.

(2) Deputații și senatorii pot beneficia de autoturism pentru desfășurarea activităților legate de exercitarea mandatului.

(3) Opțional, prin renunțarea la dreptul prevăzut la alin. (2), deputații și senatorii pot beneficia de o sumă forfetară al cărei cuantum este stabilit prin hotărâre a birourilor permanente, în funcție de resursele bugetare ale celor două Camere, pentru acoperirea cheltuielilor de transport din circumscripție, pe bază de declarație pe propria răspundere, care reprezintă document justificativ.

(4) Deputații și senatorii care folosesc autoturismul pentru a se deplasa din circumscripția electorală în care au domiciliul la lucrările Parlamentului și înapoi, cei care au domiciliul în București și se deplasează în circumscripția electorală în care au fost aleși și înapoi, precum și cei care se deplasează din localitatea de domiciliu în circumscripția electorală în care au fost aleși și înapoi, dacă nu au folosit mijloacele de transport prevăzute la alin. (1) și (6), vor primi contravaloarea a 7,5 litri combustibil la 100 km parcurși, cel mult pentru un drum dus-întors săptămânal.

(5) Beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (4) deputații și senatorii care se deplasează din localitatea de domiciliu în localitatea cea mai apropiată de unde se asigură transportul la București și înapoi.

(6) Deputații și senatorii care nu au domiciliul în municipiul București și se deplasează în municipiul București pentru a participa la lucrările Parlamentului, precum și deputații și senatorii care au domiciliul în municipiul București și se

deplasează în circumscripția electorală în care au fost aleși beneficiază de transport gratuit sau de decontarea cheltuielilor de transport pe liniile aeriene interne pentru o călătorie dus-întors pe săptămână.

(7) Beneficiază, pe toată durata mandatului, de drepturile de transport prevăzute la alin. (1), (4), (6) și deputații și senatorii care efectuează deplasări în țară, ca urmare a hotărârilor birourilor permanente ale celor două Camere, deciziei președintelui Camerei Deputaților și, respectiv, Senatului, a liderilor de grup și a președinților comisiilor parlamentare, pentru activități legate de exercitarea mandatului.

(8) Deputații și senatorii care se deplasează în timpul vacanțelor parlamentare în cadrul circumscripțiilor electorale în care au fost aleși sau în municipiul București, pentru îndeplinirea unor sarcini legate de exercitarea mandatului, beneficiază de un număr de călătorii cu avionul, stabilit de Biroul permanent al Camerei Deputaților, respectiv al Senatului.

(9) La sfârșitul mandatului, pentru o perioadă de 30 de zile deputații și senatorii care nu au mai fost aleși au dreptul de a deconta 6 călătorii, cu mijloacele prevăzute la alin. (1) sau cu autoturismul proprietate personală, în condițiile prevăzute la alin. (4), pentru efectuarea formalităților de lichidare.

ARTICOLUL 46

Dreptul la vechime în muncă

(1) Perioada de exercitare a mandatului de parlamentar constituie vechime în muncă și în specialitate, cu toate drepturile prevăzute de lege.

(2) Pe durata exercitării mandatului de deputat sau de senator, contractul de muncă sau raportul de serviciu al titularului se suspendă și este supus regulilor prevăzute de Codul muncii și de Statutul funcționarilor publici, după caz.

ARTICOLUL 47

Dreptul la asistență medicală

Deputații și senatorii beneficiază de medicamente, asistență medicală și de concedii de boală potrivit reglementării din sistemul public și reglementărilor speciale în domeniu.

ARTICOLUL 48

Dreptul la pașaport diplomatic

Deputații și senatorii au dreptul la pașaport diplomatic, în condițiile legii.

CAPITOLUL XI

Regimul disciplinei parlamentare

ARTICOLUL 49

Sfera abaterilor disciplinare

Constituie abateri disciplinare parlamentare următoarele fapte săvârșite de deputați sau de senatori și dacă, potrivit legii, nu constituie infracțiuni:

- a) încălcarea dispozițiilor privind îndatoririle deputaților și ale senatorilor prevăzute de Constituție și de prezenta lege;
- b) nerespectarea prevederilor regulamentului Camerei din care fac parte și a Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului;
- c) exercitarea abuzivă a mandatului de senator sau de deputat;
- d) comportamentul injurios sau calomniar la adresa unui parlamentar ori a altui demnitar în ședințele de plen, de comisii sau de birou ori în afara acestora, dar cu privire la exercitarea mandatului de parlamentar;
- e) încălcarea prevederilor legale referitoare la conflictul de interese.

ARTICOLUL 50

Sfera sancțiunilor disciplinare

Sancțiunile disciplinare parlamentare pentru abaterile disciplinare prevăzute la art. 49 sunt următoarele:

- a) atenționarea verbală;
- b) chemarea la ordine;
- c) retragerea cuvântului;
- d) îndepărtarea din sală pe durata ședinței;
- e) avertismentul scris.

ARTICOLUL 51

Aplicarea sancțiunilor

(1) Sancțiunile prevăzute la art. 50 lit. a)—c) se aplică de către președintele de ședință.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 50 lit. d) se aplică la solicitarea președintelui de ședință sau a unui grup parlamentar de către plenul Camerei prin votul majorității celor prezenți.

(3) Abaterile care implică aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 50 lit. e) se constată de către comisia care are în competență analiza problemelor de disciplină la nivelul Camerei respective, la sesizarea președintelui de ședință, a unui grup parlamentar ori la sesizarea unui deputat sau senator. Sesizarea se adresează președintelui Camerei respective în termen de cel mult 30 de zile de la data săvârșirii faptei.

(4) În cazul conflictului de interese, la sesizarea Biroului permanent al Camerei respective, comisia care are în competență analiza problemelor de disciplină întocmește un raport prin care constată faptul că raportul Agenției Naționale de Integritate cu privire la existența conflictului de interese este definitiv.

(5) Comisia care are în competență analiza problemelor de disciplină soluționează sesizarea în termen de 10 zile lucrătoare de la înregistrarea ei. Raportul comisiei se aprobă cu votul majorității membrilor prezenți, în ședință secretă.

(6) Raportul Comisiei se înaintează de îndată, împreună cu dosarul cauzei, Biroului permanent al Camerei respective.

(7) Biroul permanent al Camerei respective soluționează cauza în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea raportului. Hotărârea Biroului permanent al Camerei se prezintă în ședință publică a Camerei respective.

ARTICOLUL 52

Contestația

(1) Împotriva hotărârii Biroului permanent al Camerei, care vizează aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 51 alin. (7), se poate face contestație în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării.

(2) Contestația se soluționează de către plenul Camerei în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea acesteia, cu votul majorității membrilor prezenți ai Camerei, în ședință secretă.

(3) Hotărârea plenului Camerei este definitivă și executorie și se aduce la cunoștința publică în ședința de plen.

CAPITOLUL XII

Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 53

Modificarea regulamentelor

(1) Regulamentul Camerei Deputaților, Regulamentul Senatului și Regulamentul activităților comune ale Camerei

Deputaților și Senatului se vor modifica și se vor completa în mod corespunzător cu dispozițiile prezentei legi și în conformitate cu deciziile Curții Constituționale pronunțate asupra prevederilor din aceste regulamente și se vor adapta în mod corespunzător.

(2) Camerele vor urmări ca reglementările instituite prin regulamentele proprii să fie concordate și corelate pe structuri, competențe, proceduri și activități.

ARTICOLUL 54

Modificarea bugetelor

Camera Deputaților și Senatul vor introduce în structura bugetară modificările ce decurg prin aplicarea prevederilor prezentei legi.

ARTICOLUL 55

Intrarea în vigoare

Prezenta lege intră în vigoare în conformitate cu art. 78 din Constituția României, republicată, la 3 zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ARTICOLUL 56

Aplicarea legii

(1) Comisia permanentă a Camerei Deputaților și Senatului privind Statutul deputaților și al senatorilor, organizarea și funcționarea ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului este însărcinată cu interpretarea unitară a prevederilor prezentului statut, cu precădere a principiilor și regulilor de conduită parlamentară, precum și cu examinarea proiectelor de lege și a propunerilor legislative referitoare la modificarea și completarea prezentului statut.

(2) Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru Statutul deputaților și senatorilor prezintă anual, în ședința comună a celor două Camere, un raport privind aplicarea prezentului statut.

ARTICOLUL 57

Modificări și abrogări

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se modifică în mod corespunzător art. 61 alin. (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, cu privire la senatori și deputați, se abrogă art. 1 alin. (1) și (2), art. 16, 17, 18, art. 21 alin. (3¹)—(8), art. 22, 23, art. 24 alin. (1), art. 25, 26, 27, 28 și art. 37 alin. (1) și (3) din Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale deputaților și senatorilor, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, cu modificările și completările ulterioare, art. 82 alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

